

kove aktivnosti na podnebje, po popularizaciji doseženega znanja in po planiranju podnebja hkrati s planiranjem večjih posegov v naravo. Svetovni javnosti je bil naslovljen poziv po izogibanju posegov, ki bi lahko spremenili klimo, ker sprememba v neki regiji priključ spremembo v drugi, soodvisnosti pa še niso dovolj znane.

Po mojem mnenju bi Slovenci najlažje prispevali k poznavanju učinkov spremenjene izrabe tal na regionalno klimo, če bi proučili vpliv povečane gozdnatosti. V sto letih (od 1875) se je namreč delež gozda povečal s 37 na 51 % ozemlja SRS. Da ta vpliv obstoja, vedo domačini zlasti na primorskem krasu, kjer je bila pogozditev največja.

Ivan Gams

Turizem in meje

Sodelovanje Inštituta za geografijo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani in njegovih sodelavcev v okviru delovne skupine »Geografija turizma in rekreacije« pri Mednarodni geografski uniji je pripomogla k ideji o organizaciji strokovnega posvetovanja, ki bi obravnavalo problematiko meje kot faktorja prekomejnih turističnih tokov. Na zasedanju te delovne skupine jeseni leta 1976 v Birminghamu je bilo sklenjeno, da se naslednji sestanek strokovnjakov te usmeritve organizira v Ljubljani in Trstu, kjer naj bi se razpravljalo o odprti meji in izmenjavi ljudi in blaga preko nje.

V tretjem tednu meseca septembra 1978 se je v Ljubljani zbralo doslej največje število strokovnjakov, ki se v okviru delovne skupine »Geografija turizma in rekreacije« ukvarjajo s to problematiko. Skupno se je posvetovanja med 15. in 19. 9. v Ljubljani in Trstu udeležilo 45 tujih in 32 jugoslovanskih strokovnjakov. Poleg njih je prisostovalo simpoziju še večje število študentov Univerze iz Münstra in ljubljanske Univerze, tako da lahko z gotovostjo trdimo, da se je simpozija »Turizem in meje« udeležilo preko 120 gostov iz Italije, Avstrije, Bolgarije, Francije, ZR Nemčije, Švedske, Finske, Velike Britanije, Belgije, Češkoslovaške, Španije, Indije in Jugoslavije.

Prvi dan simpozija so nastopili z referati tudi slovenski udeleženci (R. Babič, V. Klemenčič, M. Žagar, M. Jeršič, M. Pak, R. Hočevar in A. Gosar), ki so prikazali jugoslovanske izkušnje v zvezi s turističnimi tokovi preko odprtih meja na območju Slovenije. Ekskurzija 16. in 17. 9. ob meji med Jugoslavijo in Italijo ter Jugoslavijo in Avstrijo je bila namenjena praktičnemu proučevanju problematike odprte meje. Potovanje se je končalo v Trstu, kjer se je s preliminarnim zasedanjem končal drugi del simpozija.

Izmenjava izkušenj in spoznanj geografov o prekomejnih turističnih tokovih je pokazala nekatere probleme, ki jih tak pretok prinaša, obenem pa je nakazala rešitve za nekatere od njih. Odpiranje meja pomeni masovni pretok ljudi iz dežele v deželo, kar spreminja zaprtost in minimalno infrastrukturno opremljenost prvobitnega obmejnega prostora.

Zaradi različnosti zahtev ljudi raznih socialnih skupin, ki prečkajo mejo, se obmejna regija primerno ureja, saj obiskovalci ne iščejo le turističnih storitev, ampak skušajo v obmejnem prostoru slediti vsem življenjskim funkcijam. Največkrat povezujejo svoje obiske preko meje z nekaterimi elementarnimi človekovimi potrebami: oskrbo, prometom, delom itd. Pod takimi težnjami se obmejni prostori ob odprtih mejah v Evropi izredno hitro transformirajo in postajajo iz manj razvitih najbolj razvite regije starega kontinenta.

Anton Gosar